

zije čula da je Ramadan ubijen **12.07.1998.** godine na graničnom prelazu sa Albanijom, u reonu karaule *Košare/Koshare*. Supruga je kasnije saznala da je Ramadan sahranjen u gradu Bajram Curri [Albanija]. Posle rata dobila je pismo od nekog čoveka iz Albanije koji joj je rekao da je on lično sahranio Ramadana i objasnio gde se to mesto nalazi. Ramadan i danas počiva na tom mestu u gradu Bajram Curri. Porodica svake godine posećuje Ramadanov grob.

Izvor: izjava Z.U, FHP-17075.

Vllaznim (Avdyl) Jetishi

(10.01.1978, Albanac iz Brekovca/Brekoc, opština Đakovica/Gjakovë, električar, pripadnik OVK)

Vllaznim je upisao studije na Pravnom fakultetu u Prištini/Prishtinë, ali je prekinuo i zaposlio se u fabrici *Elektromotor* u Đakovici/Gjakovë. Sa bratom Dukagjinom i još petoro svojih rođaka pridružio se OVK 5.05.1998. godine. Bio je angažovan na dopremanju oružja iz Albanije, preko sela *Deva/Devë*. Vllaznim je poginuo **14.07.1998.** godine u sukobu sa srpskim snagama u reonu karaule *Deva*, na povratku iz Albanije, dok je njegov rođak Qazim ranjen. Pripadnici VJ su prebacili telo stradalog Vllaznima i ranjenog rođaka u bolnicu u Đakovici/Gjakovë. Porodica je imala problema da dobije telo Vllaznima. Sahrnila ga je 16.07.1998. godine na groblju u Brekovcu/Brekoc.

Izvor: ICTY, IT-02-54 (S. Milošević), Ex.D.300.78, FHP-30599; H. Hasani, *Dëshmorët...*, FHP-25596; J. Martinsen, *Lista...*, FHP-26092

Ali (Myftar) Hasanaj

(16.06.1919, Albanac iz Ereča/Hereç, opština Đakovica/Gjakovë, zemljoradnik, dvoje dece)

Ali je povremeno izvodio krave na pašu, i kada se zaratilo. Jednom prilikom, srpski policajci, koji su sa brežuljka iznad Ereča/Hereç kontrolisali selo, pucali su u pravcu stada, i ranili kravu u uvo. Ali je **15.07.1998.** godine, četvrtog dana za redom, otišao na saučešće u kuću Alija Sahitija [Ereč/Hereç], čija su vrata bila otvorena za saučešće zbog ubistva 20

muškaraca iz Ereča/Hereç, Slupa/Sllup i Dujaka/Dujakë kod karaule u Košarama/Koshare [videti zapis]. Nije se vratio kući. Njegovo telo je nađeno u blizini kuće Tahira Zenelija. Usmrćen je vatrenim oružjem. Porodica ga je sahranila na livadi, gde su sahranjeni i ubijeni muškarci u Košarama/Koshare. Posle rata, Alijevi posmrtni ostaci prebačeni su na Groblje palih boraca u Ereču/Hereç.

Izvor: izjava M.H, FHP-40623; J. Osmani, *Krimet...*, I, 293.

Zdravko (Krsto) Radunović

(16.09.1955, Crnogorac iz Peći/Pejë, komunalni inspektor, troje dece)

Zdravko je **16.07.1998.** godine sa prijateljem Budom Vlahovićem krenuo na posao u Đakovicu/Gjakovë. Oko 14:30 časova pošli su iz Đakovice/Gjakovë ka Dobriću/Dobrixhë da obidu Zdravkove rođake koje su nekoliko dana ranije imali probleme sa pripadnicima OVK. Na putu prema Dobriću/Dobrixhë [put Đakovica/Gjakovë-Dečane/Deçane], u selu **Dujak/Dujakë**, zaustavila su ih dvojica pripadnika OVK [imena poznata FHP-u]. Budo je uspeo da pobegne, a Zdravka su pripadnici OVK uvukli u kola i odvezli u štab OVK u Glodane/Glogjan. Sredinom septembra 1998. godine, njegovo telo je pronađeno kod *Radonjičkog jezera/Liqeni i Radonjiqit*. Supruga Momirka je bila na izlaganju odeće žrtava nađenih u *Radonjičkom jezeru/Liqeni i Radonjiqit* [hotel *Paštrik*, Đakovica/Gjakovë], ali nije prepoznala Zdravkovu odeću. Nakon toga, njegovo telo je sahranjeno u selu Piskot/Piskotë. Srpska policija je u januaru 1999. godine javila porodici da su dvojica pripadnika OVK koji su zaustavili Zdravka i Budu uhapšeni i da su rekli da je Zdravko ubijen a da je njegovo telo bačeno blizu *Radonjičkog jezera/Liqeni i Radonjiqit*. Dana 22.10.2004. godine, Komisija za nestala lica Republike Srbije obavestila je Momirku da je Zdravkovo telo identifikovano. Porodica je 28.10.2004. godine na Merdarama/Merdare preuzela njegove posmrtne ostatke i sledećeg dana ga sahranila na groblju u Paraćinu.

Izvor: izjava M.R. FHP-5578; ICTY, IT-04-84 (R. Haradinaj i drugi), presuda, 03.04.2008, <http://>